

A1.

(25) Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Επομένως, φυλαχτείτε από τον κίνδυνο, προστατέψτε την πατρίδα. Μην έχετε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της πόλης. Αποβάλλετε την αυτοπεποίθηση, που είναι υπερβολική σε σας. Μη πιστέψετε πως θα φροντίσει κανείς για την πατρίδα, αν εσείς οι ίδιοι δεν φροντίσετε για την πατρίδα. Θυμηθείτε ότι κάποτε η πολιτεία βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο».

(31) Στη διάρκεια του Λατινικού πολέμου ο ύπατος Τίτος Μάνλιος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να κρατηθούν όλοι μακριά από τη μάχη.

(47) Τότε ρώτησε την κόρη του αν μετά από μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «Προτιμώ, πατέρα μου, να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας πρόβαλε σ' εκείνη ένα ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω πως δε θέλεις να μείνεις φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;»

B1.

prope → proxime

oribus → opes

nimia → magis nimia

neminem → nullius

ipsi → ipsi

extreme → extero

discrimine → discrimina

nobili genere → nobilia genera

exercitui → exercitibus

omnes → omni

illa → illud

pater → patrum

istae → istarum

te → sibi

B2. habemus: habento

cavete: cautum/cautu

tutamini: μτχ. εν. tutantem

μτχ. μελ. tutaturum

μτχ. πρκ. tutatum

nolite: nolles

deponite: deposuerit

natus: nasci

abiret: abibunt

edixit: edic

abstinerent: abstineant

mallet: mavultis

obiecit: obiceris/ -re

faciant: fiant

Γ1α. oribus: αφαιρετική οργανική μέσου στο confidere

vobis: δοτική προσωπική κτητική στο est

neminem: υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο consulturum esse (ετεροπροσωπία)

patriae: δοτική προσωπική χαριστική στο consulturum esse

fuisse: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο mementote (ετεροπροσωπία)

bello: αφαιρετική του χρόνου στο p.praefuit

genere: αφαιρετική καταγωγής στο natus

aliquot: επιθετικός προσδιορισμός στο annos

cana: κατηγορούμενο στο υποκείμενο ego μέσω του συνδετικού esse

illi: έμμεσο αντικείμενο σε δοτική στο obiecit

te: αντικείμενο στο faciant

Γ1β. Nolite cavere periculum

ne caveritis periculum

Γ2α.

quin calva esse nolis: δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση του quin, η οποία εισάγεται με το quin, γιατί εξαρτάται από το non dubito (= δεν αμφιβάλλω). Λειτουργεί συντακτικά ως αντικείμενο στο non dubito. Εκφέρεται με υποτακτική, επειδή το περιεχόμενό της εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της κύριας πρότασης και συγκεκριμένα χρόνου ενεστώτα (nolis) για το παρόν και το μέλλον, εξάρτηση από αρκτικό χρόνο (dubito). Παρατηρείται ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων, καθώς η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζονται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Γ2β.

T. Manlius consul natus (επιθετική μετοχή με υποκ. το Manlius). Η μετοχή natus αναλύεται σε αναφορική πρόταση ως εξής:

Manlius consul, qui natus erat, praefuit.

Is cum aliquando castris abiret = abiens (χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο is)

Γ2 γ. Η δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση μετατρέπεται σε ευθεία ερώτηση με τους εξής τρόπους:

(Filia), utrum post aliquot annos cana esse mavis an calva?

(Filia), mavisne post aliquot annos cana esse an calva?

(Filia), mavis post aliquot annos cana esse an calva?

Πρώτοι με την πρώτη!